

Julie, ur **Fröken Julie** av August Strindberg

Tror ni inte jag kan se blod! Tror ni jag är så svag.. Å - jag skulle vilja se ditt blod, din hjärna på en träkubbe - jag skulle vilja se hela ditt kön simma i en sjö som den där.. jag tror att jag skulle kunna dricka ur din huvudskål, jag skulle vilja bada mina fötter i din bröstorg och jag skulle kunna äta ditt hjärta helstekt!

- Du tror att jag är svag; du tror att jag älskar dig, därför att min livsfrukt åträdde ditt frö; du tror att jag vill bära din avföda under mitt hjärta och nära det med mitt blod - föda ditt barn och ta ditt namn! Hör du, vad heter du? Jag har aldrig hört ditt tillnamn - du har väl inte något kan jag tro. Jag skulle bli fru "Grindstuga" eller madam "Sopbacke" - som du, som bär mitt halsband, du dräng, som bär mitt bomärke i dina knappar - jag dela med min köksa, rivalisera med min piga! Å! Å! Å! - Du tror att jag är feg och vill fly! Nej nu stannar jag - och må så åskan gå! Min far kommer hem.. finner sin chiffronjé uppbruten.. sina pengar borta! Så, ringer han - på den där klockan.. två tag för betjänten - och så skickar han efter länsman.. och så talar jag om allt! Allt! Å, det ska bli skönt att få ett slut - bara det ville ta slut! - Och så får han slag och dör! .. Så blir vi slut allihop... och så blir det lugn.. ro!.. evig vila!... Och så krossas vapnet mot likkistan - grevesläkten är slocknad - och betjänttätten fortsätter på ett barnhus.. vinner lagrarna i rännstenen och slutar i ett fängelse.